

## 1

No te n'adones que no tinc temps? Els poemes, ja no els puc desar al calaix de baix perquè madurin com les fruites del canyís, els he de tenir damunt la taula, a mà, i desendreçats, sense fer nosa, vius i nus al bat del sol, que s'assemblin una mica a mi, com en el moment de néixer... Ja s'encarregarà la vida de fer-los espessos i embafats, esperats vestits i maquillats per una societat que s'empesca cada dia un acudit com a excusa precoç per no acceptar dempeus la realitat geperuda de l'ara.

## 2

Som el que som, els hereus dels nostres pares.

## 3

Som-hi! No cal fixar-se en res per no distreure's. Tira endavant, per un sol camí possible.

## 4

Si estic dormint no em despertis. Deixa'm tot esperant que ho faci el somni.

## 5

Què se n'ha fet del cartipàs on tu i jo volíem escriure la nostra obra més preuada?, aquella que parlaria de deïtats oblidades i de generacions a cavall de dues guerres... Què vols que en fem, d'aquestes troballes mal endreçades que la vida ens ha deixat com a herència per haver viscut? Quina paradoxa, oi? Només uns quants tenen la sort d'arribar al cim, tots els altres som necessaris per covar les nostres inquietuds. La vida escriurà en majúscules aquests dies moguts per la massa, i per més difícil que sembli aixecarà paraula i testimoni donant fe de tots nosaltres, dels qui un dia vam gosar escoltar una altra música.

## 6

El que eren faves comptades han deixat de ser-ho i dos i dos ja no sumen quatre. Tota certesa ja no és vàlida. Defuig la servitud i enfila't en els teus propòsits. Ressuscita'm quan puguis si vols un cop de mà. M'inspires confiança.

## 7

No sé si vols anar i tornar o només anar, doncs, tal vegada t'hi quedaries per sempre.

## 8

Al cel, no hi he estat mai i ningú em retorna la imatge d'un somni en despertar-me, encara que els llençols siguin de seda i duguin el perfum de nits esbalandrades i als peus del llit en una vora, l'etiqueta d'un preu car, pagat amb plàstic.

## 9

He tingut l'enyor del pa calent quan el temps m'ha donat a entendre que s'ha de mirar enrere per seguir endavant. Quina llàstima no poder comunicar-me amb els meus morts i explicar-los el que passa. No ho entendrien.

## 10

Deixa'm assegut en aquesta arcada suau de primavera. No m'interessa gens ni mica el refrec de l'estiu, l'origen del plaer superbiós que ens hem inventat per distreure un sentiment, l'última ocasió d'una rogativa que no va enlloc i no crec que faci ploure.

## 11

Quan te'n recordis torna al cau on vares néixer i als dies de fira i pomes ensucrades. No corris gaire i vés amb compte, que les feres ja són lliures i campen pertot arreu.

## 12

Reconec, però tard, que mai no m'he abraçat a un vent vençut, que no ens cal la fosca per anar a les palpentes ni la llum del sol per veure-hi amb la retina d'uns altres ulls.

## 13

La tristesa, la tinc a l'altra banda del meu somni i l'alegria, a 180 graus. M'he inventat una rialla tota cuitosa per no ser tan salvatge.

## 14

Sé certament que m'avinc amb el sud més que amb el nord, però no vol dir res si tenim en compte que vaig néixer a l'equador d'un territori amarat per la pobresa.